

hvorfor. Det er nemlig så nemt. Prøv at se, da det var dagpengedebatten, hvor det væltede ind med protester. Små selvstændige har så meget at lave, og det ved jeg jo godt at fru Irene Simonsen godt ved, så de ikke har tid til at gå ud og demonstrere. Der er ikke så mange, der støtter deres sag. Derfor tager man dem og siger: 50 mio. kr. til tant og fjas til Det Kongelige Teater; vupti, så er den klaret.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det undrer mig lidt, at fru Irene Simonsen kan stå her og sige, at det er en glædens dag, når et flertal i Folketinget faktisk går ud og siger, at de små selvstændige ikke gør noget for at nedbringe antallet af sygedage. Det er det, der er blevet sagt i det her lovforslag, og det er så et incitament til at nedbringe antallet af sygedage, ved at man fjerner bidraget til den første sygedag.

Man siger, at de små selvstændige ikke gør noget for at nedbringe antallet af sygedage, men det er vitterligt sådan, at de små selvstændige har færre sygedage. Det har fru Irene Simonsen lige stået og sagt med et eksempel fra sin egen virksomhed. Der var et par langtidssyge, men ellers var der ikke rigtig nogen sygedage. Et godt tegn på at små selvstændige ikke har så mange sygedage, åbenbart.

Alligevel står der i lovforslaget, at de små selvstændige har flere sygedage end de store virksomheder, selv om tallene viser det modsatte.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis vi kigger på de her tal, er det ret indlysende, hvordan det hænger sammen. Derfor er det her også et knaldgodt forslag for de små selverhvervende, for der er mange små selverhvervende, som ikke har sygeforsikring, fordi de netop ikke har så stort et sygefravær, og derfor kan det ikke betale sig.

I min virksomhed har jeg lavet regnestykket, og der var det sådan, at hver af de 15 medarbejdere, der var, skulle have et gennemsnitligt sygefravær på 4½ dag om året, før jeg overhovedet havde betalt forsikringspræmien. Det, der er ikke er så godt nu, er, når man som lille virksomhed løber ind i nogle, der har et længere sygefravær, for så koster det virkelig meget. Men nu kan det betale sig også for dem, der ikke er for-

sikrede, at forsikre sig, så man hjælper dem faktisk.

Det ville være dejligt, hvis Dansk Folkeparti med fru Colette L. Brix og hr. Bent Bøgsted kunne se incitamentet til det og så være med til at hjælpe de små selverhvervende til, at det også kan betale sig. Når man gør en indsats, kan det faktisk betale sig at forsikre sig dér, hvor man virkelig bliver ramt.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu står fru Irene Simonsen og siger noget om nogle tal, og jeg går ud fra, at fru Irene Simonsen har de tal. Vi har i et § 20-spørgsmål bedt om at få de officielle tal fra ministeriet, men dem går jeg så ud fra at fru Irene Simonsen har. Vi har dem nemlig ikke. Vi har ikke fået dem officielt fra ministeriet. Jeg går så ud fra, at de partier, der står bag, har fået de tal. Men det ville være rart lige at få bekræftet, om de tal er tilgængelige her, ellers må vi jo vente, til vi får de officielle tal fra ministeriet.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil da gerne sige til fru Irene Simonsen, at en forsikring tegner man da, fordi man ønsker at have et sikkerhedsnet. Hvis man ikke tegner forsikringen, er det, fordi man mener, at her sker der ikke noget. Så jeg forstår slet, slet ikke den der argumentation med, at nu kan alle dem, der ikke er forsikret, gå ind og forsikre sig, for nu kan det lige pludselig betale sig.

Her kan man ikke snakke udenom. Det, der er i denne her sag, er, at man har gået hen og lavet bytte, bytte købmand, og man har byttet med tant og fjas, nemlig Det Kongelige Teater for små selvstændige, som arbejder, jeg ved ikke hvor mange timer i døgnet, som overhovedet ikke har råd til eller tid til at gå ind og sidde i Det Kongelige Teater med støtte.

Jeg synes simpelt hen, at det er for groft, at man gang på gang på gang slipper godt fra det her, og jeg kan godt sige én ting, at de små selvstændige, som sidder ude i deres virksomheder i dag og ser, at nu snupper man en karensdag, tænker: Nej, ikke nu igen. Da vi havde karensdag for den almindelige medarbejder i virksomhederne, hvad skete der så? Der blev oprør. Og hvad skyndte man sig at gøre? Trække det tilbage. Træk dog det her forslag tilbage.